

RISTO SANTALAN RAAMATTUTUNTI RADIO PATMOKSESSA 17.5.2024 KLO 13.30 – 14.30.

(nettikuva)

RISTO SANTALA

18.5.1929 – 26.9.2012

Kasetilta kirjoitti ja teh. Väinö Hotti

Tietoja

Kuvaus

Risto Aleksi Santala oli suomalainen rovasti, teologian kunniaohtori ja kirjailija. Santala opiskeli teologiaa Helsingin yliopistossa ja hänet vihittiin papiksi vuonna 1953. [Wikipedia](#)

Syntyi: 18. toukokuuta 1929, [Helsinki](#)

Kuoli: 26. syyskuuta 2012, [Heinola](#)

Kirjat: [The Messiah in the Old Testament in the Light of Rabbinical Writings](#), LISÄÄ

”Herra, ole Pyhän Henkesi kautta, Lohduttajan kautta, meitä ohjaamassa, kun yhdessä tutkimme Sinun sanaasi.”

Me tahtoisimme tässä ensimmäisessä raamattutunnissa katsella erästä asiaa, joka tulee esille, kun meidän Vapahtajamme puhui etukäteen siitä, **mikä tehtävä Pyhällä Hengellä on**. Näin helluntain valmistuspäivänä tämä sana on varmaankin meille tarpeen.

Johanneksen evankeliumin kuudennessatoista luvussa kuvataan opetuslapsijoukko, joka oli murheellinen. He olivat kuulleet siitä, että meidän Vapahtajamme on kärsivä – ja Jeesus lohdutti heitä. Mehän näemme näitä ”lohdutuksen lukuja” jo 13. luvun alusta lähtien, kunnes sitten tullaan Jeesuksen **Ylimmäispapilliseen rukoukseen**. Ja nämä murheelliset kuulevat jakeessa 6. Jeesuksen sanovan. Kuudestoista luku, Johanneksen evankeliumissa jakeessa 6:

”Koska minä olen tämän teille puhunut, täyttää murhe teidän sydämenne. Kuitenkin minä sanon teille totuuden, **teille on hyväksi, että minä menen pois**. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tyköenne, mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. Ja kun hän tulee, niin **hän**

näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska he eivät usko minuun; vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe; ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.”

Voi olla, että joskus tällaisen kohdan lukeminen tuntuu KAANAAN kieleltä. Tässä Pyhällä Hengellä on lähinnä **kolme tehtävää**, niiden moninaisten asioiden lisäksi, jotka UT esittää Pyhästä Hengestä. Puolustaja Pyhä Henki, Totuuden Henki, näyttää ”kolme asiaa” todeksi, näyttää todeksi SYNNIN. Ja siten sanotaan merkillisesti juuri tästä SYNNISTÄ, jonka Pyhä Henki näyttää todeksi, **”synnin, koska he eivät usko minuun”**. Syvällisin synnin määritelmähän on roomalaiskirjeessä kun sanotaan: **”kaikki mikä ei ole uskosta, on syntiä”**.

Vaikka me olisimme kuinka ”puleerattuja” ja ulkonaisesti kuinka onnistuneita tahansa, niin tällä ei ole mitään hyötyä **ellei ole syntynyt uskonnusuhde Vapahtajaan**. Ja tässä kummallisesti tuo syntikysymys liitetään **uskonnäkyyn**. *”Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.”* Kaikki se hyväkin. Ja sen tähden Hän ehkä tässä näin yhdistää nämä kaksi asiaa: **synnin, koska he eivät usko minuun. Vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe.**

Vanhurskauttaminen merkitsee sitä, että emme me näe enää Jeesusta, mutta USKON KAUTTA, kun olemme saaneet synnit anteeksi, me elämme siitä, että meidät on vanhurskautettu. **Se riittää JUMALAN LAPSELLE**. Varsinkin tänä aikana, kun maailma tuntuu olevan kovin tuulinen, on tärkeätä, että elämämme on ”ankkuroitu”, todellakin ankkuroitu Jeesuksen Kristuksen sovintoteon kautta siihen, mikä on kaikkein keskeisintä. Niin, että me emme ole sellaisia ”tuuliviirejä”, vaan elämässä olisi sellainen perusturvallisuus - ja usko lepäisi KALLIOLLA.

Ja vanhurskauttaminen sen tähden, että ”Jeesus menee Isän tykö”. Me emme näe Häntä enää, mutta kun meidät on vanhurskautettu, **siitä me elämme**.

Ja ”kolmas asia” tästä KAANAAN kielisestä tekstistä: **”tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu”**. Olen ihmetellyt tuota sanaa: ”tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu”. Kun Jeesus

Kristus tuli tähän maailmaan, silloin kaikki meidän sinänsä inhimillinen hyväkin tuntuu turhalta Hänen pyhyytensä edessä. Ja me näemme silloin, kun me katselemme Häntä, että kaikki saastaisuus, kaikki epäsiveellisyys, kaikki mielen ja hengen synti; kaikki se on TUOMITTU.

Kaikki maailmallisuus: **joka tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen**. Ja näin jokainen suu tukitaan ja kaikki tulevat syyllisiksi Jumalan edessä. Se on tosin sellaista ”turvallista syyllisyyttä”, sillä tämän syyllisyyden paljastaa Pyhä Henki, PUOLUSTAJA. Ei se ole sitä, että ollaan SYYTTÄJÄN edessä. Vaan se on sitä, että IHMINEN TYHJENNETÄÄN; ei hän voi enää perustaa siihen, mitä hän itse on. Hänet ”tyhjennetään”. Ja hän saa elää siitä, mitä Jeesus Kristus on. Kristitty joutuu ”täydellisyyden lain”, ”vapauden lain” eteen.

Ehkä juuri tuo sana TUOMIOSTA, koska ”tämän maailman ruhtinas on tuomittu”, on vaikein näistä kolmesta asiasta. Mutta nyt ”synti on tuomittu”. Kun olemme Jeesuksen Kristuksen edessä, me emme voi mitenkään itseämme puolustella. Henki halajaa totuutta ”salatuimpaan saakka”. Mutta tämä synnin tunto on TURVALLISTA SYNNIN TUNTOA. Kyllä siinä omatunto ”säikähtää”, mutta se on turvallista tietoutta siitä, että meidän synnit on sovitettu.

Jerusalemissa joskus jouduin kipeästi opettelemaan tätä läksyä. Oli määrättyjä muita ahdistuksia - pitkä ”murheen laakson tie”. Ja siinä yhteydessä ”syytöksiä”. Ja yhtäkkiä huomasin erään opetuksen. En tiedä miten raamatullinen se on, mutta se nousee kyllä Raamatusta - ja se toimii. Kaikki sellainen synnintunto, jossa olemme ”suljetun oven” edessä, joka tekee meidät **epätoivoisiksi**, on hyvin usein ”syyttäjän” aikaansaamaa. Kun taas tämä SYNNINTUNTO, jonka Pyhä Henki, PUOLUSTAJA saa aikaan, näyttää Kristusta. Se ei johda ”epätoivoon”, vaan se johtaa Hänen tykönsä, joka hoitaa meidän vammamme. Ja kristityn ei pitäisi seurustella ”syyttäjän” kanssa.

Voi kuin on monia, jotka menevät oikeuteen omien asioittensa kanssa. Israelissa sain sen nähdä. Ja kun siitä syyttäjä kulkee ohitse ennen oikeudenkäyntiä, niin sitten keskustellaan niin kuin asiat siitä paranisivat ”syyttäjän” kanssa. Ja meillä erään juutalaiskristityn asian yhteydessä

puolustusasianajaja sanoi: ”**Ei pidä yhtään puhua vastapuolen kanssa. Minä olen sinun puolustusasianajajasi. Anna minun puhua.**” – Tässä oli kysymyksessä eräs isä, joka tahtoi lapsensa meillä pitää. Ja miten olla-kaan, niin syyttäjä noin sopivasti herätteli tämän vanhaa luontoa siellä oikeudenkäynnissä; tuon isän vanhaa luontoa. Sana osui johonkin arkaan asiaan, silloin tuo isä **paukahti**. Ja oli tyytyväinen kun sai kerrankin sanotuksi totuuden. Mutta hän menetti asiansa. Ja puolustusasianajaja sanoi: ”Miksi sinä puhuit?” ”**Sinä pilasit asian.**” ”Sitä varten minä olen tässä sinun rinnallasi.” ”Minä hoidan sinun asiasi.”

Ei pidä oikeudenkäynnissä seurustella vastapuolen kanssa. Ei pidä seurustella ”syyttäjän” kanssa. Mutta Pyhä Henki näyttää maailmalle todeksi synnin, sellaisen ”terveellisen synnintunnon”, joka ei johda toivottomuuteen, sillä Pyhä Henki puolustaa ja kirkastaa Kristusta, joka on maksanut jo minun syntini.

Tässä mielessä näin yksinkertaisesti ottaen Pyhä Henki toimii aivan näissä tavallisissa asioissa. Ja keskeisin näistä kolmesta on tuo sana vanhurskaudesta, **vanhurskauttamisesta**. Ja senkin asian oikeastaan Pyhä Henki kirkastaa. Ehkä muistat tutun sanan, se on yksi niitä ”avainsanoja” – ja näihin avainsanoihin pitäisi aina yhä uudelleen palata, Rom.1:16,17. Meillä on ollut tämä sana Jerusalemin toimiston ovelta:

”Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima (dynamis), itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: ”Vanhurskas on elävä uskosta”.

Tässä sanotaan vanhurskaudesta että se ”ilmestyy”. Apostoli Paavalin teologia oli kokonaan ”ilmestyseologiaa”. Minä en ole ihmisiltä oppiani saanut, vaan JEESUKSEN KRISTUKSEN ILMESTYKSEN KAUTTA (Gal.1:11,12). Ja tässä on Pyhän Hengen tehtävä. Pyhä Henki antaa yksinkertaisille asioille sellaisen merkillisen voiman, että ne ”ilmestyvät”. Siinä, evankeliumissa, joka on JUMALA VOIMA, ilmestyy JUMALAN VANHURSKAUS. Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy, uskosta uskoon, niin kuin kirjoitettu on:

”vanhurskas on elävä uskostansa” (Hab.2:4).

Tämä on niin tuttu sana, että se ei monta kertaa enää ”heläytä sydämin kieliä”. Mutta jos Pyhä Henki sen paljastaa, silloin tuomittu, syntinen ihminen, kun hän Pyhän Hengen valossa näkee oman raadollisuutensa ja vianalaisuutensa, niin siinä hän saa sellaisen merkillisen turvallisuuden tunnun, että synti on sovitettu. **Syntien anteeksiantamus liittyy juuri vanhurskauttamiseen** niinkuin me Katekismuksesta tiedämme:

”Kun uskossa otamme vastaan Kristuksen Vapahtajanamme Jumala ei lue meille meidän syntejämme, vaan antaa ne meille anteeksi Kristuksen tähden. Ja meidät puetaan Kristuksen puhtauteen ja pyhyteen.

Ystävä! Lähdimme liikkeelle tästä Joh.ev. 16.luvusta, joka sanoo, että Pyhä Henki näyttää synnin, ja että ”synti on tuomittu” ja että Pyhä Henki samalla sitten kirkastaa Kristuksen vanhurskauden, josta me saamme elää. Ja anteeksiantamushan tässä on aivan keskeisenä.

Ja kun tässä sanotaan, että se on ”Jumalan voima”. Kerrattakoon kirkkohistoriasta sitä, ehkä voimakkainta esimerkkiä, mitä evankeliumi saa aikaan.

Metodistikirkosta on sanottu, että se on luterilaista herätystä anglikaanisella maaperällä siis englanninkirkon pohjalta. Se johtuu siitä, että sen kolme perustajaa, kaksi WESLEYN veljestä ja WHITEFIELD löysivät **avaimen** elämänsä ongelmaan **roomalaiskirjeen esipuheesta**, jota pienessä kappelissa puhuttiin. Ja juuri tämän Jumalan vanhurskauden, joka ilmestyy. Ja vanhurskautettu ihminen elää uskosta – ei näkemisestä. Ja hänelle riittää tämä Kristus, joka on hänen syntinsä sovittanut. Ja kuulkaa: nämä nuoret miehet; heillä oli tällöinen **holy club**, eli PYHIEN KERHO Oxfordissa, olivat ylioppilaita, olivat paastonneet, olivat rukoilleet, olivat lukeneet Sanaa. Nuoret miehet, kun he löysivät tämän yksitellen, he saivat sellaisen voiman, että heti sen perään he pitivät tehtaissa ja tehtaitten edustoilla suuria yleisökokouksia, siellä oli 5000 ja 10 000 kuulijaa.

Sitä ennen, kun oli sitä omaa pyhyttä pöngitetty PYHIEN KERHOSSA, (HOLY CLUB) ei ollut voimaa. Mutta se tuli siitä, että VANHURSKAUTTAMISOPPI kirkastui. Kun me tuon tutun sanan sitten otamme esille tuolta VT:sta, Luther näki juuri tässä Habakukin kirjan 2:4, myöskin **avaimen**: VANHURSKAS ON ELÄVÄ USKOSTANSA. Jos sitä lukee

sen käännöksen mukaan, mikä on tehty 200 – vuotta ennen Kristuksen syntymää, hebreasta kreikaksi, tarkistin sitä tässä joku aika sitten. Niin tuossa kreikkalaisessa vanhassa testamentissa septuagintassa sanotaan tästä kohdasta: VANHURSKAS ON ELÄVÄ MINUN USKOLLISUUDES-TANI. Aivan tarkalleen näin, jos sen kreikasta kääntää.

Sana ”usko” ja ”uskollisuus” on VT:ssa usein toistaan vastaava. Ja myös-kin tuo korostus minun ”uskollisuudestani” saattaa jollekin olla hyvin tarpeen. JUMALA ON USKOLLINEN. Ajattele, siitä me elämme, emme siitä, mitä me olemme; **ei omasta budjetista**. Meidän velkamme ovat niin suuret, että ei niitä kerkiä millään vähittäismaksulla maksamaan. Tässä mielessä VANHURSKAS ON ELÄVÄ **JUMALAN** USKOLLISUUDES-TA. Tämä on kreikan kielen käännös.

Missä tämä uskollisuus ilmenee? JEESUKSEN KRISTUKSEN SOVI-TUSTEOSSA!

Kun katselemme VT:ssa sen keskeisintä MESSIAS - ennustusta, jossa on Messiaan tulon aika ---käskykirjeestä laskien 70 – vuosiviikkoa piti kuluman, kunnes sitten VOIDELTU saapuu. Dan.9. luku käyttää kolme kertaa sanaa VOIDELTU eli MESSIAS. Ja siellä sanotaan Dan.9:24 näin:

”Seitsemänkymmentä viikkoa on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi; silloin luopumus päättyy, ja synti sinetillä lukitaan, ja pahat teot sovitetaan, ja iankaikkinen vanhurskaus tuodaan, ja näky ja profeetta sinetillä vahvistetaan, ja kaikkeinpyhin voidellaan” (Dan.9:24).

Siis synti ”sinetillä lukitaan”, ”iankaikkinen vanhurskaus tuodaan”. Siinä korostetaan sitä, että MESSIAS ON MEIDÄN VANHURSKAUTEMME. Tuo sanonta liittyy juutalaisilla vanhoilla oppineille MESSIAAAN kärsimykseen. MESSIAS, Daavidin poika, KUNINGASMESSIAS on mieluisempi meille kuin MESSIAS MEIDÄN VANHURSKAUTEMME, sanovat rabbit, juuri siitä syystä, että siihen liittyy kärsimys.

Ja kun Jeesus Kristus lukitsee ”sinetillä synnin”, sovittaa pahat teot, Hän antaa näin meille ”iankaikkisen vanhurskauden”. Tästä on kysymys.

Ja tästä puhutaan sitten, että tämä voideltu leikataan, tuhotaan jakeessa 26, ja kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki. Nämä ovat

sinulle jo tuttuja asioita, mutta kun tässä käytetään kaksi kertaa sana ”sinetti”, niin tahtoisin, että tämä sana ”sinetti” sinetöitäisiin tänään meidän mieliimme. Jos Kristus on sovittanut meidän syntimme, niin ne on ”sinetöity” pois. Sinetti on hyvin vakava asia. Joka on omakotitaloa rakentanut tietää, ettei sinne sähkökaapin langan taakse saa mennä, kun se on sinetöity,

Käy pian niin kuin Lahdessa kävi. Siellä lähistöllä oli joku taitava sähkömies, ja siinä sivussa hän oli omankin kesämökkinsä sinne jonnekin rakentanut. Ja kun ihmiset kulkivat ”metsämökin ohitse”, niin kas metsämökin ikkunat olivatkin kirkkaut - talvella. Ihmettelivät sitä: Pitääkö tuo sähkömies komean huvilansa aina lämpimän? Ja jotenkin huhu meni eteenpäin ja tuli tarkastaja päälaitokselta. Sinetti oli murrettu - ja näin saatiin ilmaista sähköä. Kuulkaa, **se oli rikos**; ei sinettiin saa koskea! Ennen vanhaan oli sellainen tapa, että kun lähetettiin kirjeitä, varsinkin rakkauskirjeitä, niin sitä **sinettiainetta sai ostaa**, ja monta kertaa ne sinetöitiin, etteivät vanhemmat lukisi nuorten kirjeitä. Se kai siinä oli syy.

Ystävät: **sinettiä ei saa rikkoa!** Ja jos olemme saaneet syntien anteeksiantamuksen Jeesuksen Kristuksen nimessä ja veressä, niin ei pidä mennä sormeilemaan niitä asioita, ei omia eikä toisen; ne on pantu syrjään. Ja niin voimakasta sanontaa täällä käytetään, ja sen kautta tulee iankaikkinen vanhurskaus. Ja tämä voi ilmestyä meille. Sillä tavalla, että yhtäkkiä voimme kokea, että **tässähän se salaisuus on**. Ei pidä tarkkailla itseänsä, ei pidä olla SYYTTÄJÄN edessä, ei pidä mitata kristillisyyttä; riittää kun ON KRISTUKSESSA.

Kun me haemme tämän vanhurskauttamisopin määritelmää VT:sta, niin kyllä siinäkin on sama tuntuma kuin Lutherin katekismukseen kirjoittamassa lauseessa äsken yhdessä kuulimme. Täällä Jesajan kirjan 53 luvussa puhutaan siitä, että hän on haavoitettu meidän rikkoustemme tähden. Ja koko luku puhuu hyvin voimakkaasti Messiaan kärsimyksistä. Vanhat oppineet sanoivat: että jos Israel ei usko, että Messias on näin kantanut heidän sairautensa ja sovittanut heidän syntinsä, jos he eivät tätä usko, NIIN HE SAAVAT KANTAA SEN ITSE.

Näinkin voimakkaasti rabbitkin ovat sanoneet, vaikka yleensä koko lukua ei lueta synagoogassa kun tullaan sille kohdalle. Tämä on erittäin tärkeä luku. Täällä sanotaan näin, jakeessa 11:

”Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet, säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa” (Jes.53:11).

Vanhurskauttaminen merkitsee sitä, että toinen on kantanut meidän taakkamme jo etukäteen. Ja kannettuja kuormia, jotka on jo kerran kannettu Golgatalle, niitä ei pidä enää kantaa.

Opus aljeenun, toisen tekemä työ, tällaista sanontaa ovat papit käyttäneet latinan kielellä. Jeesus Kristus on tehnyt kaiken tämän meidän puolestamme:

”Hän vanhurskauttaa monet säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa.”

Sanottakoon tässä yhteydessä, että syntien anteeksiantamuksen ensimmäinen ilmaus heprean kielellä on siinä 2.Moos 34.luvussa, jossa puhutaan Jumalan armosta: **Hän on armollinen ja laupias ja pitkämielinen suuressa armossa ja totuudessa, antaa meille synnit anteeksi.**

Siinä kun sanotaan syntien anteeksiantamuksesta hepreassa, niin se ilmaistaan siten että ”hän kantaa” --- Hän kantaa meidän syntimme. Kristus on todellakin ”säilyttänyt” päällensä meidän pahat tekomme.

”kukin meistä poikkesi omalle tielle. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme” (Jes.53:6).

Hänen päälleen ne on säilytetty. Nyt vanhurskautettuna eläminen merkitsee käytännössä tätä näin, että minä en kannan omaa hyvyttäni tai omaa pahuuttani. Koska ne on kannettu. Ei minun hyvyitenikään kelpaa Jumalalle. Ja tokko sitä juuri on. Ne on kannettu jo.

Jerusalemmissä on sellainen ”kantajan katu”. Aivan lähellä suomalaista lähetystä. Jos tulee piano jollekin, tai jotain muuta raskasta taakkaa, niin koko kaupunki tietää, että mennään sinne KANTAJAN KADULLE. Ja ennen vanhaan niin siellä oli sitten sellainen miesporukka, joka oli hyvin lihaksikasta ja vahvan näköistä. Sitten kun sinne tuli asiakkaita, ne vähän

sitten vielä nostivat rintaa pystyyn, että varmasti otettaisiin. Sinne sai mennä KANTAJAN KADULLE, kun ei tahdo itse selkäänsä pilata.

Ystävä, **meidän syntimme on kannettu**. Ja vanhurskauttaminen merkitsee käytännössä sitä: synnit on sovitettu. Kyllä me löydämme tämän saman asian muualtakin, pitkin Raamattua. Tarkoitus on, että me näkisimme juuri nämä pääasiat, sillä **Pyhä Henki kirkastaa tämän**.

Kun meidän aikanamme PUHUTAAN NIIN VÄHÄN VANHURSKAUTTAMISESTA. Ja kun meidän aikanamme uudessa virsirunoudessa harvoin esiintyy sana VANHURSKAUTTAA. Ja sen sijaan pannaan joku inhimillinen sana HYVÄKSYÄ; joka ei kyllä ole huono käännös: sinut on hyväksytty! Ja kuitenkin, kun tämä asia otetaan pois niin ihmiset EIVÄT PÄÄSE VAPAUTEEN! Psalmi 22 on tällainen voimakas kärsimyskuvaus:

”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?”... Mutta minä olen mato, enkä ihminen. Ihmisten pilkka ja kansan hylky” (Ps.22:2,7).

Ja sitten kuvataan siitä: **”Kuin vesi, minä olen maahan vuodatettu”** jne. Ja puhutaan siitä, että hänen vaattensa jaetaan, arvotaan. Rabbit sanovat, että se on **kuningasten vaate** ja että siinä on salainen viite, siis salainen viite MESSIAASEEN. Sitten puhutaan MESSIAAN ATERIASTA. **”Nöyrät saavat syödä ja tulevat ravituiksi. Kaikki maanäät muistavat tämän. Mehän tahdomme muistaa sen. Kaikki maan mahtavat syövät ja kumartavat, hänen edessään polvistuvat kaikki”**, niin kuin suurissa kirkoissa tehdään.

Sitten sanotaan: Psalmissa 22, sen siunatuksi lopuksi:

”He tulevat ja julistavat vastedes syntyvälle kansalle hänen vanhurskauttaan, että hän on tämän tehnyt” (Ps.22:32).

Kun tässä on salainen viite; tässä puhutaan MESSIAAN KÄRSIMYKSISTÄ ja MESSIAAN ATERIASTA, jolloin muistetaan, mitä hän on meidän edestämme tehnyt, niin lopuksi sanotaan: he tulevat ja JULISTAVAT VASTEDES SYNTYVÄLLE KANSALLE HÄNEN VANHURSKAUTTAAN. Mitä se merkitsee? ETTÄ HÄN ON SOVITTANUT MEIDÄN SYNTIMME! Että hän on tämän tehnyt. Jos katsoo tuota hepreankielistä sanaa -----joissakin erikoistutkimuksissa on kiinnitetty huomiota siihen, että tuo ----- on sanonta (hän on tämän tehnyt), joka

liittyy luomiskertomukseen. Luomiskertomuksessa sanotaan siitä, että Jumala lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt. Ja LUNASTUS oli ikään kuin koko tämän Jumalan luomistarkoituksen päämäärä.----
”Hän on tämän tehnyt.”

Ja jos kääntää tuon sanan aramean kielelle, niin silloin tullaan sanaan, joka on ”uhrkielessä” hyvin yleinen. Sana ”kokonaisuhri” tulee siitä, ja se käännettäisiin silloin ehkä näin: ”hullaa”. Ehkä Jeesus huusi aramean kielellä ristillä ”hullaa”, **”Se on täytetty.”** Jälleen uhrisanastoa. Hän on yhdellä uhrilla kertakaikkiaan sovittanut meidän syntimme. Siinä on syntiuhri, siinä on vikauhri. Siinä on kaikki nämä viisi eri uhrilajia. Nimenomaan kun vikauhrista käytetään sanontaa --- SYYLLISYYS. Nimenomaan myöskin meidän syyllisyytemme on sovitettu. Ja Jes.53. sanoo:

”Herra näki hyväksi runnella Häntä, lyödä Hänet sairaudella.” Jos sinä panet Hänen sielunsa ”vikauhriksi”, heidät syyllisyytesi Hänen päällensä, ---- (vikauhri = syyllisyys). Jos syyllisyytesi panet Hänen päällensä, **silloin Herran tahto toteutuu.**

Vanhurskauttamisoppi näkyy siis näissä kohdissa, joissa puhutaan MESSIAAN kärsimyksistä. Hän on sovittanut meidän syntimme. Tätä on ruvettu seuraamaan tätä sanontaa **vanhurskauttaminen** oppineiden parissa viime vuosikymmenten aikana kun Kuolleen meren kääröt löydettiin, jotka on kirjoitettu 100-200 vuotta ennen Kristuksen kärsimystä. Ja näissä Kuolleen meren kääröissä käytetään sanaa VANHURSKAUDEN OPETTAJA. Tuo sanonta on otettu Joelin 2.luvusta, jossa on myös kuva tulevasta **helluntaista**. Siellä sanotaan näin:

”te, Siionin lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille syyssateen, vanhurskauden mukaan, vuodattaa teille sateen, syyssateen ja kevätsateen” (Joel 2:23).

Suomen kielessä tuntuu oudolta sanoa: ”syyssateen vanhurskauden mukaan”. Emmehän me sitä ymmärrä. Minä en ainakaan sitä ymmärrä. Syyssateen vanhurskauden mukaan. Tässä on sana --- eli VANHURSKAUDEN OPETTAJAN. Ja sama sana (moree) merkitsee ”syyssadetta” ja se merkitsee OPETTAJAA, heprean kielessä ihan samalla tavalla lausuttuna. Mutta tässä sitten sanotaan toistaen: vuodattaa teille sateen, syyssateen.

Siinä se saa kyllä olla ”syyssade”, eli varhaissateen, ja kevätsateen ja myöhäissateen. Mutta tuo sana syyssateen vanhurskauden mukaan on sanottu hepreaksi: hän antaa teille VANHURSKAUDEN OPETTAJAN. Ja siitä vanhat oppineet puhuvat, että Messias on tällainen VANHURSKAUDEN OPETTAJA. Ja Kuolleen meren kääröt puhuvat tällaisesta VANHURSKAUDEN OPETTAJASTA. Se oli eräänlaista Messiaan odotusta, joka vallitsi **essealaisten**, kapinoivien entisten temppelin pappien parissa Kuolleen meren rannalla, jonne he olivat perustaneet oman erityislahkonsa. He olivat irrottautuneet temppelistä. He puhuivat VANHURSKAUDEN OPETTAJASTA.

Ja ystävät, jos me nyt ajattelemme, mikä on **keskeisintä** kristinuskon sanomassa, eikö se ole tämä SYNTIEN ANTEEKSIANTAMUS? Pyhä Henki näyttää todeksi synnin. Ei PAHA HENKI voi niin syntiseksi tehdä kuin PYHÄ HENKI. Mutta Pyhä Henki antaa sellaisen turvallisen tietouden, että minulla on hyvä ASIANAJAJA. Minulla on hyvä PUOLUSTAJA.

Ei tarvitse katsoa itseensä. Ja tässä mielessä kun me ajattelemme UT:n opetusta niin voi kuin **helluntain valmistamisen** päivä voisi johtaa juuri tähän, että Hän on kantanut meidän syntimme, hän on meidät vanhurskauttanut, hän antaa meille synnit anteeksi, pukee meidät Kristuksen puhtautteen ja pyhyyteen.

Muuan ystävä, joka on teillekin tuttu, Israel lähetyksen nykyinen sihteeri, HEIKKI NURMINEN, hän on semmoinen entinen ammattipuuseppä ja sitten valmistui kansakoulunopettajaksi, kun hän ei ole täällä voin sanoa: niin hyvällä todistuksella, etten ole semmoista nähnyt. Vaikka ei lähtökohdat olleet samanlaisia kuin muilla. Tuli Jerusalemiin työtoveriksi. Tapasimme hänet v.1950, kun hän nuorukaisena tuli KRS:n telttakokouksiin, joita pidimme Toijalassa ARVO RANNIKON kanssa. Ja tämä ystävä on meillä Jerusalemissa ollut heprealaisen koulun opettajana ja nykyään Israel-sihteerinä täällä Suomessa. Ja hänellä on sellainen kyky, niinkuin tavallisella suomalaisella, joka tulee työn keskeltä, ja näkee asiat käytännöllisesti.

Ja joskus saunassa, kun olemme keskustelleet, niin ne ovat aina olleet keskusteluita, joissa on keskusteltu ”uskonasioista”. Kerran hän sitten sanoi saunakeskustelussa Jerusalemissa. On ”kahdenlaista” uskontoa:

sellaista, **minkä ihminen on itse tehnyt ja armon uskontoa**. Se oli ”puusepän” sana. Sellaista, mikä on ”omatekoista”. Kuulkaas, **ei sellainen hengellisyys kestä**.

Ja sitten **armon uskontoa**, jossa me saamme katsoa siihen, mitä Jeesus Kristus on meidän tähtemme on tehnyt. Ja Pyhä Henki kirkastaa vanhurskauden, koska Jeesus meni Isän tykö; me emme näe häntä. **Me saamme elää siitä, mitä meidän puolestamme on tehty**.

Ja nyt kun lopuksi vielä otamme jonkun apostoli Paavalin sanan näistä kysymyksistä. Katsokaa kuinka paljon **ruista** näissä apostoli Paavalin sanoissa on. Hän lähtee roomalaiskirjeessä ensin aluksi siitä, että kaikki niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin ovat **synnin alla**.

Seitsemännessä luvussa hän puhuu, että minä tiedän, ettei minussa asu mitään hyvää. Minä huomaan itsestäni, että paha riippuu kiinni. Minä näen itsessäni ”toisen lain”. **Vain Pyhä Henki voi opettaa tällaista synnintuntoa**. Nykyään sanotaan julkisestikin, eräs oppinut sanoo, että **tämä puhuu ei-kristitystä**. Monet ovat selittäneet, että Paavali kuvaa itseänsä silloin, kun hänellä ei vielä ollut uskoa, hän oli tämmöinen. Mutta kuule, **Pyhä Henki opettaa tietämään, ettei ole mitään hyvää sinussa**. Ja se synty, se riippuu kiinni niin kuin takiainen. Ennen vanhaan pikku poikina heiteltiin takiaisia syyskesällä. Ja se pitää vangittuna synninlaissa, ja minä näen itsessäni tämän. **Tämän näyttää Pyhä Henki**.

”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa” (Rom.3:23,24).

Syntien anteeksiantamus; Hän on tehnyt tämän.

”osoittaakseen vanhurskauttaan nykyajassa, sitä että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen” (Rom.3:3:26).

”Joka ei töitä tee, vaan uskoo Häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille lueaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi” (Rom.4:5).

”Autuas se, jolle Herra ei lue syntiä”

”Hänet on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.”

”Joka on kuollut, hän on vanhurskautunut pois synnistä.”

Sen tähden me olemme Kristuksen kanssa ristiinnaulittut ja meidät on haudattu. Ja me elämme. Tässä suhteessa vanhurskauttaminen, syntien anteeksiantamus on KAIKEN EVANKELIUMIN KESKUS! Mutta se merkitsee jatkuvaa, **pysyvää elämää Kristuksessa.** Jos me siirrymme pois Kristuksesta, tulevat ”lain koirat” ja purevat.

Jos rupeamme rakentelemaan omia leikkikehiämme, hengellisiä leikkikehiämme, jossa ei Kristusta näy, **voi meitä!** Ei siinä ole hyvä olla, mutta Kristuksessa me olemme vapautettuja.

Viimeksi: Vanhurskauttamisopin asetussanat. Otamme kahdesta paikasta. Rom.10:4:

”**Kristus on lain loppu** (lainalaisuuden loppu) **vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo**” (Rom.10:4).

”Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: ”**Älä sano sydämässäsi: Kuka nousee taivaaseen?**” se on: tuomaan Kristusta alas, tahi: ”**Kuka astuu alas syvyyteen?**” se on: nostamaan Kristusta kuolleista. Mutta mitä se sanoo? ”**Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämässäsi**”; se on se uskon sana, jota me saarnaamme. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että **Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastetaan**” (Rom.10:6-10).

Tässä ei ole erotusta juutalaisen ja kreikkalaisen välillä. Ja mihinkä Paavali tässä viittaa? Tulemme **viimeiseen asiaan.** Ja Pyhä Henki voi sen tehdä eläväksi, todellakin.

5. Moos.30:11- Apostoli Paavali viittaa roomalaiskirjeessä näihin ajatuksiin. Siellä on ”**sovitussopin asetussanat**”. Ja siihen liittyy vanhurskauttaminen apostoli Paavalilla. Siinä puhutaan käskystä, jotka on annettu. ”**Eivät ne ole taivaassa, eikä sinun tarvitse sanoa: kuka nousisi meidän puolestamme noutamaan sen meille, julistamaan meille, että me sen täyttäisimme.** Ei se ole meren takana, eikä sinun tarvitse sanoa: kuka menisi meidän puolestamme meren taakse. Samoin on sanonta tuonelasta: kuka menisi tuone-

laan meidän puolestamme, maan alimpiin paikkoihin noutamaan sen meille ja julistaisi sen meille, että me sen täyttäisimme.

Nyt ystävä, tässä on kaksi kertaa sana ”meidän puolestamme”. **VT:n puolella** tilanne oli se, että lakia julistettiin, **että ihmiset sen täyttäisivät**. Mutta kun Jumala on pyhä ja me olemme turmeltuneita, me huomaamme: emme me kykene Jumalan käskyjen perustarkoitusta täyttämään: olkaa pyhät! olkaa täydelliset! Aina jotain puuttuu. **Taikka puuttuu kaikki**. Sen tähden uuden liiton sanoma on tässä, että Jeesus Kristus on täyttänyt meidän puolestamme tämän kaiken - ja me julistamme tätä täytettyä tekoa. Ja ystävä, **siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy**. Se on ääretön voima:

”Minä en häpeä evankeliumia, joka on Jumalan voima (dynamis, dynamiitti)” (Rom.1:16).

”Itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin”

”Siinä Jumalan vanhurskaus ”ilmestyy” -----

Tämä poika oppi ”kellumaan”. Tässä on uimataidon salaisuus. Ja minä pääsin laskemaan 49 sekuntiin. Häntä rupesi naurattamaan; ei hän enää pinnalla pysynyt. Kun se on niin vakava asia se kelluminen. Hän oppi kellumaan, **Joko sinä osat hengellisesti todella ”levätä Kristuksessa”**; muistaen että Jeesus Kristus on kaiken täyttänyt meidän puolestamme? Ja tätä vanhurskauttamisoppia Pyhä Henki kirkastaa.

*Niin, rakas Vapahtajamme, me kiitämme Sinua siitä, että Sinä olet meidän puolestamme mennyt alas tuonelaan, tullut jopa kiroukseksi meidän tähtemme, että me tulisimme Sinun vanhurskaudeksesi, niin kuin 2.Korinttolaiskirje sanoo. Kiitos, että olet kaiken tehnyt **meidän puolestamme**. Että me saamme levätä siinä, minkä sinä ole jo **sinetöinyt** meidän omaksemme. Auta, että me emme sormeilisi niitä anteenksiantamuksen sinettejä, vaan että muistaisimme, että Sinä olet veresi kautta sinetöinyt kaiken menneen ja tahdot tänäänkin antaa aralle omalletunnolle Pyhän Hengen vakuuden, että **SE ON TÄYDETTY! AAMEN!***